

full DOMINICAL

PARAULA I VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arquebisbe de Barcelona

La Pasqua de l'Esperit

La Pentecosta és la Pasqua de l'Esperit. La nit del sant sopar, al Cenacle, Jesús va prometre cinc vegades el do de l'Esperit Sant, i al mateix lloc, la tarda de la Pasqua, el Ressuscitat es va presentar als Apòstols i els va infondre l'Esperit amb el gest simbòlic de l'alè i amb aquestes paraules: «Rebeu l'Esperit Sant.»

L'Esperit Sant vessat el dia de la Pentecosta inaugura una nova etapa en la història de la salvació. L'Esperit serà la presència renovada de Déu enmig del seu poble; serà la força que guiarà els deixebles de Crist en la seva missió de donar testimoniatge del Ressuscitat; serà qui orientarà aquesta activitat testimonial i qui promourà la proclamació missionera de l'Evangeli arreu.

L'Esperit Sant dota i dirigeix l'Església amb els diversos dons jeràrquics i carismàtics, la rejuveneix amb el rigor de l'Evangeli, la renova sense parar i la porta a la unió total amb Jesucrist.

Els carismes de l'Església actual potser són menys espectaculars que en l'Església primitiva perquè han canviat les circumstàncies, però l'Esperit actua de manera permanent en l'Església i la flama de la Pentecosta no

s'apaga ni s'apagarà. El buf de l'Esperit és ben perceptible en les diferents manifestacions de l'Església universal i també a casa nostra, perquè l'Esperit treballa en el cor de cada cristià i suscita respostes individuals i col·lectives als reptes que va presentant el nostre món.

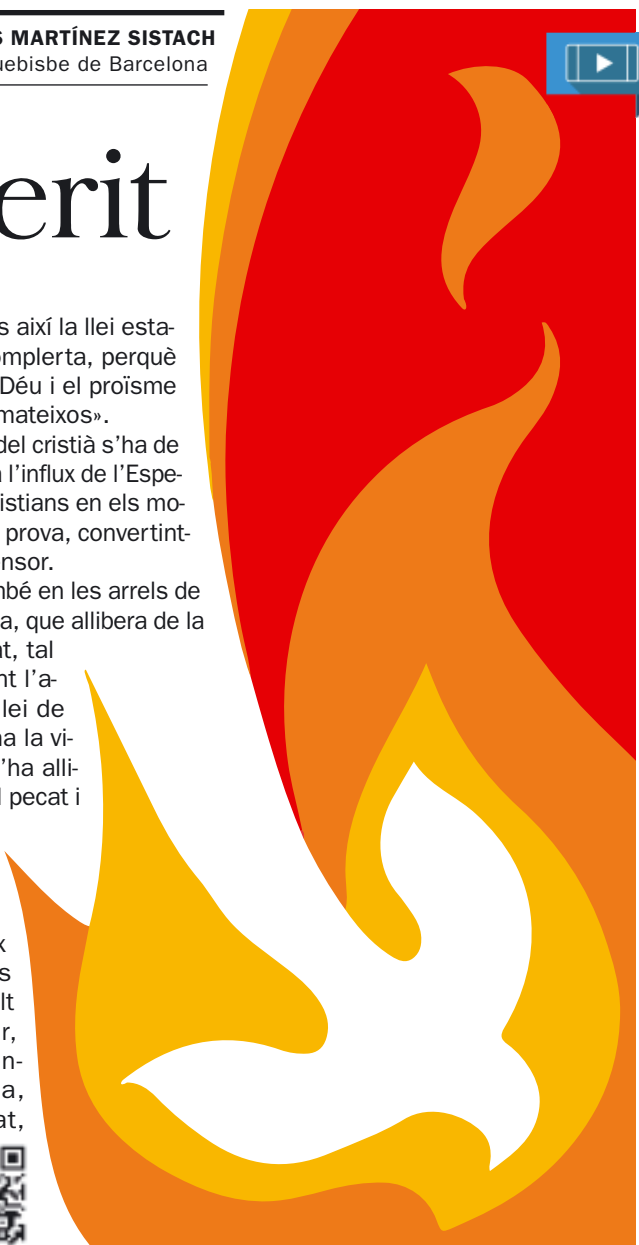
Pel que fa referència a l'Església universal, no hi ha dubte que l'Esperit inspira el papa Francesc en la resposta tan valenta que cerca de donar al repte de la secularització creixent, promovent una Església que no se centra en ella mateixa, amb una actitud autoreferencial, sinó que és una Església oberta, una Església «en sortida», una «Església de la misericòrdia», una Església que «no vol tancar cap porta a l'acció que fa l'Esperit en el cor de les persones», com va dir la passada Quaresma en una homilia de la missa que celebra cada matí a la capella de la seva residència de Santa Marta. Per això demana tan sovint la conversió a la misericòrdia de Jesús i no tancar mai la porta de l'Església a les persones que hi vulguin entrar: «No tanqueu la porta», va dir en una de les seves homilies. Per això va concloure demanant a l'Església que es «converteixi a la misericòrdia de Je-

sús; ja que només així la llei estarà plenament aconplerta, perquè la llei és estimar Déu i el proïsme com a nosaltres mateixos».

Tota l'aventura del cristià s'ha de desenvolupar sota l'influx de l'Esperit. Ell és en els cristians en els moments difícils i de prova, convertint-se en el seu defensor.

L'Esperit és també en les arrels de la llibertat cristiana, que allibera de la servitud del pecat, tal com diu clarament l'apòstol Pau: «La llei de l'Esperit, que dona la vida en Jesucrist, t'ha alliberat de la llei del pecat i de la mort.»

La vida moral, pel fet de ser irradiada per l'Esperit, produeix aquests fruits preuats i avui molt necessaris: amor, goig, pau, paciència, benvolença, bondat, fidelitat, dolcesa i domini d'un mateix.

ACTUALITAT

Presència catalana a Roma

El Pontifici Institut Litúrgic de Sant Anselm de Roma, ha organitzat del 6 al 8 de maig el desè Congrés Internacional de Litúrgia, que ha tractat sobre la Litúrgia de les Hores: *Carmina Laudis, resposta a l'Etern en el temps*. El president del Pontifici Institut Litúrgic és el professor i monjo de Montserrat Jordi-Agustí Piqué, que ha parlat del centenari del Congrés Litúrgic de Mont-

serrat (1915). L'abat de Montserrat, Josep Maria Soler, ha presentat els quatre congressos celebrats fins ara al monestir: 1915, 1965, 1990 i 2015. Han estat presents en aquest congrés romà el cardenal de Barcelona, l'arquebisbe-bisbe d'Urgell, la vicepresidenta del Govern de Catalunya, Joana Ortega, i el director general d'Afers Religiosos, Enric Vendrell.

ENTREVISTA

Diàleg d'interès

JOAN PLANELLAS

El 2 de juny comença un nou curs *en línia* sobre ciència i fe (www.CienciaiFeBcn.com) —l'únic 100% *en línia* en l'Església catòlica a tot el món—, organitzat per la Facultat de Teologia de Catalunya (FTC) sota el patrocini del Pontifici Consell de la Cultura, amb el suport de la John Templeton Foundation. Tracten el cas Galileu, com coneix la ciència la realitat, la creació en un món en evolució, les cèl·lules mare, la neurociència... El Dr. Joan Planellas, vicedegà de la FTC, avança que el proper curs, a l'octubre, també es farà en anglès.

Quins reptes plantegen les ciències als creients d'avui?

La fe cristiana ha de tenir una actitud de diàleg clar i sincer davant la ciència empírica. D'aquí que cal una actitud d'humilitat per ambdues parts. La investigació teològica ha de tenir aquell rigor científic propi de les corresponents disciplines antropològiques, filosòfiques o històriques en el seu desplegament universitari. I a la ciència empírica li cal reconèixer una «raó àmplia»; és a dir: que no n'hi ha prou amb allò empíricament verificable, sinó que cal també la saviesa del context.

Per què la teologia ha de dialogar amb la nostra cultura?

La teologia ha de saber respondre als grans interrogants i preguntes de l'home d'avui. Per aquest motiu, més que mai ens convé un cristianisme que ressalti la unió estreta entre la causa de Déu i la causa de l'home. Perquè en Déu s'hi juga la sort de l'home. Però Déu no necessita que defensem el seu *estatut* ni els seus drets. És la sort mateixa de l'home que s'hi troba en joc.

Com s'implica la FTC en el diàleg ciència-fe?

És una dimensió molt present en el desenvolupament de les matèries pròpies, especialment en l'àmbit de la teologia fonamental.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Que Déu ens guardi fins demà

Rebo un correu electrònic d'un religiós siria. «Un diumenge terrible. Dues explosions han tenallat la ciutat. He celebrat la missa dominical. Normalment hi assisteixen entre quatre-cents i cinc-cents persones: avui n'eren vuitanta. La gent té por. Durant la missa els murs de la catedral vibraven, la gent tremolava i l'Evangeli parlava del Bon Pastor que no abandona el seu ramat. Què dir? Mantinguem-nos units en el Senyor perquè Ell ens sosté davant els nostres temors.» La persecució ha acompanyat sempre el pelegrinatge dels cristians per la terra. Jesús és el nostre referent.

«De nit els combats s'intensifiquen. Aquesta nit és terrible. Les bombes cauen molt a prop nostre. La gent experimenta uns trencaments dolorosos: sobtadament s'enfonsen els edificis i desapareix tota la història personal i tots els records. Resten només les runes i les persones que tremolen, espantades, desproveïdes materialment i psicològica de tots els objectes que estimen, quan no han perdut, també, les persones estimades. Por, pànic i

inquietud davant el que pugui passar demà. Els rumors diuen que hi haurà combats ferotges. Pessimisme general. L'èxode dels cristians ha començat. Molts em diuen: «Tenim por de les nits, on podem dormir?» Una vegada més la comunitat cristiana mostra un esperit solidari.»

«Ara Déu m'ha deixat abatut, m'ha pres els qui m'envoltaven [...] i el cos afluït m'acusa» (*Jb* 16,7-8). Difícil tasca la d'encoratjar els altres quan s'experimenta la pròpia flaqueza. Déu dóna, però, fortalesa als perseguïts per causa del seu nom.

Acaba el correu amb aquesta petició confiada: «Que Déu ens guardi fins demà. Que l'Esperit Sant em sostingui i em doni valor perquè sento una gran debilitat en el més profund de mi mateix». «A tot aquell qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel» (*Mt* 10,32). Quan es defensa una causa justa, convé no defugir les dificultats, afrontar la prova i vèncer la por. Donar testimoni d'Aquell en qui es confia.

CINE ESPIRITUAL

PEIO SÁNCHEZ

PENTECOSTÉS: «Todos nosotros hemos recibido un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo»

El festín de Babette

Director: Gabriel Axel. Año: 1987

Hoy presentamos una de las películas más interesantes del cine espiritual. Babette llega una noche de tormenta a un pequeño pueblo danés huyendo de Francia. Es acogida como empleada y cocinera de dos ancianas, hijas de un estricto pastor fallecido, que forman parte de una pequeña comunidad cristiana que vive anquilosada y dividida. Tras vivir allí 14 años recibe la noticia que le ha tocado la lotería. Pero en vez de volver a Francia decide ofrecer una cena francesa a la pequeña comunidad que la acogió. Tras los celos todo cambia en ellos (Ev.) y de nuevo se descubren formando parte de un solo cuerpo (2a Lect.) reconciliado y alegre.

Para la reflexión y el diálogo:

- ¿Qué representa Babette en la película? ¿Lleva algún signo distintivo?
- Durante la cena se produce un cambio en la comunidad. ¿Qué motiva este cambio? ¿Cómo lo explica durante la cena el general amigo de la comunidad?

- ¿Qué sentido tiene el baile de la secuencia final? ¿Tiene algo que ver con la presencia del Espíritu Santo?
- ¿Dejamos renovar nuestras comunidades y relaciones desde la acogida del Espíritu de Dios?

(Orientación a padres y educadores: No recomendada a menores de 7 años)

Lectures missa diària i santoral

Es reprèn el temps de durant l'any

25. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Sir 17,20-28 / Sl 31 / Mc 10,17-27]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria-Magdalena de Pazzi (Florència 1566-1607), vg. carmelitana. Sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta-Maria López Viçuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dimarts [Sir 35,1-15 / Sl 49 / Mc 10,28-31]. Sant Felip Neri (Florència 1515 - Roma 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551). Sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

27. ■ Dimecres [Sir 36,1-2.5-6.13-19 / Sl 78 / Mc 10,32-45]. St. Agustí de Canterbury (s. vi-vii), bisbe, abans monjo a Roma. St. Juli, mr.; St. Berenguer, monjo. Beat Josep Tous (Igualada 1811 - Barcelona 1871), prev. i fund.

28. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / Sl 39 / Lc 22,14-20]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.

29. ■ Divendres (□ Urgell) [Sir 44,1.9-13 / Sl 149 / Mc 11,11-26]. Sant Just (s. vi), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Foquien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic. Beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs.

30. ■ Dissabte [Sir 51,17-27 / Sl 18 / Mc 11,27-33]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-lleonès, patró d'institucions diverses. Sta. Joana d'Arc, vg., patrona de França; sta. Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina). Beat Pere Tarrés i Claret (Maresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev. de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, vg.

31. □ † Diumenge vinent, la Santíssima Trinitat (litúrgia hores: 1a setmana) [Dt 4,32-34.39-40 / Sl 32 / Rm 8,14-17 / Mt 28,16-20]. Visitació de la Mare de Déu. Santa Peronella (*Petronilla*), vg.; sant Pasqual, diaca.

DIUMENGE DE PENTECOSTA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosélits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13) (La segona lectura, aquest any B, també pot ser: Ga 5,16-25)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23) (L'Evangeli, aquest any B, també pot ser: Jn 15,26-27; 16,12-15)

Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.»

Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

(Ac 2,1-11)

Al llegar el día de Pentecostés, estaban todos reunidos en el mismo lugar. De repente, un ruido del cielo, como de un viento recio, resonó en toda la casa donde se encontraban. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se repartían, posándose encima de cada uno. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en lenguas extranjeras, cada uno en la lengua que el Espíritu le sugería.

Se encontraban entonces en Jerusalén judíos devotos de todas las naciones de la tierra. Al oír el ruido, acudieron en masa y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propio idioma.

Enormemente sorprendidos, preguntaban: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos y elamitas, otros vivimos en Mesopotamia, Judea, Capadocia, en el Ponto y en Asia, en Frigia o en Panfilia, en Egipto o en la zona de Libia que limita con Cirene; algunos somos forasteros de Roma, otros judíos o prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las maravillas de Dios en nuestra propia lengua.»

Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran, / y vuelven a ser polvo; / envías tu aliento, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras. / Que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,3b-7.12-13) (La segunda lectura, en este año B, también puede ser: Ga 5,16-25)

Hermanos:

Nadie puede decir «Jesús es Señor», si no es bajo la acción del Espíritu Santo. Hay diversidad de dones, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de funciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. En cada uno se manifiesta el Espíritu para el bien común. Porque, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

✠ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-23) (El Evangelio, en este año B, también puede ser: Jn 15,26-27; 16,12-15)

Al anochecer de aquel día, el día primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

COMENTARI

IGNASI RICART, CMF

Enviats per l'Esperit Sant

La Pentecosta, a l'Antic Testament, era una festa alegre de la collita: la nova Pentecosta, que celebrem cinquanta dies després de Pasqua, és causa d'una festa de la collita, d'acompliment i consumació. És el fruit de la Pasqua, de la confirmació de la resurrecció de Jesús, de la seva exaltació al Pare i de la seva presència en la comunitat cristiana. Sense la vinguda de l'Esperit, la Pasqua quedaria incompleta. L'Esperit Sant és el misteri més íntim de Déu, com qui diu el seu cor, i és el darrer i més exterior do de Déu per al món. Renova la creació des de dins. Qui creu en la força d'aquest Esperit i demana que vingui se sentirà mogut per l'Esperit.

Diu Jesús: «Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat, l'Esperit que ve del Pare, us guiarà cap a un coneixement de la veritat sencera». La vida nova brota del do de l'Esperit, diu sant Pau, fa que tots els qui hem rebut l'Esperit caminem «segons l'Esperit». L'Esperit és font i garantia de llibertat per aquells que es deixen guiar per l'impuls interior de l'Esperit. Ja que tota la voluntat de Déu es concentra en el precepte de l'amor, per aquells que segueixen l'impuls interior de l'Esperit, no els cal el control extern de la llei perquè actuen espontàniament segons les exigències de l'amor. Per això cantem «Veniu, Esperit Sant, ompliu el cor dels vostres fidels i enceneu-hi la flama del vostre amor». Hem de viure no *al nostre aire* sinó a l'*aire* (Esperit) del Crist.

«Sense l'Esperit Sant Déu queda molt llunyà, Crist és una figura del passat, l'Evangeli és lletra morta, l'Església, una mera organització, l'autoritat, un poder dominador, la missió, una propaganda, el culte, una evocació, i l'actuar cristià, una moral d'esclaus. Però amb l'Esperit Sant, tot l'univers gemega amb els dolors d'infantament del Regne, el Crist Ressuscitat s'hi fa present, l'Evangeli és una força que dona vida, l'Església realitza la comunió trinitària, l'autoritat és un servei alliberador, la missió, una Pentecosta, la litúrgia, un memorial i una anticipació, i l'actuar humà esdevé cada vegada més diví» (Ignatius de Latakia).

AGENDA

Actes i conferències

Curs de pastoral i ètica de la salut.

«Acompanyament de la vellesa a la bellesa». Dimarts 26 de maig (16-19 h), «Ètica en geriatría», amb Joan Bajo, director-coordinador del SIPS Catalunya; i «Obra social: Programa d'atenció a la gent gran, patrimoni de la humanitat», amb responsables del programa de l'Obra social "La Caixa". Al Caixafòrum de Montjuïc (av. Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8). Info: t. 933 171 597.

Día de la madre latinoamericana. Domingo 31 de mayo (17.30 h), missa en la basílica de Sta. María del Mar (pl. Sta. María, 1), con la participació de coro latinoamericano i actuaciones musicales.

Les biblioteques de Teresa de Jesús.

Exposició bibliogràfica sobre les lectures i les obres de santa Teresa, amb motiu del V centenari del seu naixement. A la Biblioteca Pública Episcopal del Seminari de Barcelona (c/ Diputació, 231), de dilluns a divendres, de 9 a 20.30 h, fins al 30 de juny.

Cafè Teològic: «Les aparicions marianes, què ens volen dir?» Diumenge

31 de maig (19.30 h), amb el Dr. Joan Antoni Mateo, membre de la Societat Mariològica Internacional. A la parròquia Puríssima Concepció (c/ Llúria, 72).

Festa del beat Pere Tarrés a Sarrià.

Dissabte 30 de maig (19.15 h), a la parròquia de Sant Vicenç (pl. de Sarrià), Eucaristia presidida pel P. Jaume Garró, monjo cistercenc. L'església romandrà oberta tot el dia (des de les 7.30 h). Es podrà visitar l'espai Memorial del Dr. Pare Tarrés. Info: t. 932 030 907.

Associació Cristianisme al Segle XXI.

Dissabte 30 de maig (11 h), conferència «L'actitud davant la naturalesa com a manifestació de Déu, a totes les religions», a càrrec de Francesc Torradeflot, professor de mística cristiana al Centre d'Estudi de les Tradicions Religioses, de Barcelona. A la sala d'actes del CIC (Via Augusta 205, t. 634 846 987).

Grups d'Oració i Amistat (GOA).

Dia 30 Jornada Mariana, amb pregàries als centres marians M. D. de l'Ajuda, M. D. dels Munts i Monestir de Santa Maria de Lluçà. Sortida amb autocar (8.30 h) del c/ República Argentina, 1. Inscripcions: t. 932 181 005, c/e: goraicionamistad@yahoo.es

ACTUALITAT

El cardenal Martínez Sistach presidí la col·locació de la primera pedra d'un nou temple a Sant Joan Despí

El dissabte 9 de maig, el cardenal de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, presidí l'acte de la col·locació de la primera pedra del nou temple de la parròquia de la Mare de Déu del Carme, a la localitat de Sant Joan Despí.

Hi varen assistir l'alcalde de la localitat, l'arxiprest Mn. Antoni Casas i el rector de la parròquia, Mn. Josep M. Fisa.

L'any 2015, l'Arquebisbat de Barcelona, a través de la Delegació d'Economia, ajuda al finançament de dos nous temples parroquials, un dels quals és precisament el de la Mare de Déu del Carme, a Sant Joan Despí; i l'altre és el de la parròquia de Sant Rafael, a Nou Barris.

Renovació Carismàtica Catòlica a Catalunya.

Del 3 al 5 de juliol se celebrarà l'Assemblea Nacional a Madrid. Cal inscriure's, abans del 31 de maig, al t. 645 990 648.

tarem Cefalú, Monreale, Erice, Agrigento, Piazza Armerina, Siracusa, Noto, Taormina i el famós volcà Etna. Info i inscripcions: t. 679 033 169 / 934 284 042 (P. Fermín Delgado, O.M.).

Pelegrinatges

Pelegrinatge a Sicília amb la parròquia Verge de Natzaret (c/ Joan de Mena, 29). Del 24 de juny a l'1 de juliol. Visi-

Ruta de santa Teresa d'Àvila. Del 6 al 10 de juliol, amb motiu del V Centenari del naixement de la santa. Informació: t. 934 092 770 (de dilluns a divendres), www.clubmes.cat

PALABRA Y VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arzobispo de Barcelona

La Pascua del Espiritu

Pentecostés es la Pascua del Espiritu. La noche de la santa cena, en el Cenáculo, Jesús prometió cinco veces el don del Espiritu Santo, y en el mismo lugar, la tarde de la Pascua, el Resucitado se presentó a los Apóstoles y les infundió el Espiritu con el gesto simbólico del aliento y con estas palabras: «Recibid el Espiritu Santo.»

El Espiritu Santo derramado el día de Pentecostés inaugura una nueva etapa en la historia de la salvación. El Espiritu será la presencia renovada de Dios en medio de su pueblo; será la fuerza que guiará a los dis-

cípulos de Cristo en su misión de dar testimonio del Resucitado; será el que orientará esta actividad testimonial y promoverá la proclamación misionera del Evangelio por todas partes.

El Espiritu Santo dota y dirige la Iglesia con los diversos dones jerárquicos y carismáticos, la rejuvenece con el rigor del Evangelio, la renueva sin cesar y la lleva a la unión total con Jesucristo. Los carismas de la Iglesia actual quizás son menos espectaculares que en la Iglesia primitiva porque han cambiado las circunstancias, pero el Espiritu actúa de ma-

nera permanente en la Iglesia y la llama de Pentecostés no se apaga ni se apagará. El soplo del Espiritu se percibe claramente en las diferentes manifestaciones de la Iglesia universal y también en nuestro país, porque el Espiritu trabaja en el corazón de cada cristiano y suscita respuestas individuales y colectivas a los retos que presenta nuestro mundo.

Con respecto a la Iglesia universal, no hay duda de que el Espiritu inspira al papa Francisco en la respuesta tan valiente que busca dar al reto de la secularización creciente, promoviendo una Iglesia que no se centra en sí misma, con una actitud autorreferencial, sino que es una Iglesia abierta, una Iglesia «en salida», una «Iglesia de la misericordia», una Iglesia que «no quiere cerrar ninguna puerta a la acción que hace el Espiritu en el corazón de las personas», como dijo la pasada Cuaresma en una homilía de la misa que celebra cada mañana en la capilla de su residencia de Santa Marta. Por ello pide tan a menudo la conversión a la misericordia de Jesús y no

cerrar nunca la puerta de la Iglesia a las personas que quieran entrar: «No cerréis la puerta», dijo en una de sus homilías. Por eso concluyó pidiendo a la Iglesia que se «convierta a la misericordia de Jesús; ya que sólo así la ley estará plenamente cumplida, porque la ley es amar a Dios y al prójimo como a nosotros mismos».

Toda la aventura del cristiano debe desarrollarse bajo el influjo del Espiritu. Él está en los cristianos en los momentos difíciles y de prueba, convirtiéndose en su defensor. El Espiritu está también en las raíces de la libertad cristiana, que libera de la servidumbre del pecado, como dice claramente el apóstol Pablo: «La ley del Espiritu, que da la vida en Jesucristo, te ha liberado de la ley del pecado y de la muerte». La vida moral, al ser irradiada por el Espiritu, produce estos frutos preciados y hoy muy necesarios: amor, gozo, paz, paciencia, benevolencia, bondad, fidelidad, mansedumbre y dominio de sí mismo.

